

ombord netop er Disciplinen. Der er nemlig ofte den Tølelse hos Mandskabet, at naar det bliver irettesat, ved et Rakkebrag f. Ex., det da har Lov til at tage sig selv tilrette. Uagtet jeg nu paa ingen Maade vil stemme for Lovudkastet, saafremt Tamp, der omtales i § 6, bibeholdes, maa jeg paa den anden Side sige, at jeg heller ikke og endnu mindre vil kunne stemme for det, naar der ikke er ubtalt meget ihdelige Besslyttelsesord for Skipperen og Sthyrmanden. Vi maae husse paa, at de, som fare paa Søen, ikke have Dyrigheden ved Haanden; er der Noget iveien, maae de see at komme tilrette paa den bedste Maade, de kunne. I de Motiver, som Regjeringen har ladet følge med det oprindelige Udcast, bliver det ubtalt, at det er uøstteligt, at det gjøres lettere tilgængeligt for alle Vedkommende at faae at vide, hvad de have at rette sig efter. Naar vi altsaa vilde lade denne Deel af Loven komme ud, have vi, efter min Mening, imødekommeth den Trang, der er tilstede. Disse to Afsnit indeholde — skjøndt temmelig usiagtigt — hvilke Pligter Skipperen har imod Skibsfolkene, og Skibsfolkene imod Skipperen, og det ubtales tillige, at, naar en Mand forseer sig imod dem, vil han kunne irettesættes, eller, efter det andet senere Afsnit, straffes. Det Vigtigste er, hvad der skal irettesættes og straffes; det er nødvendigt at bestemme dette nøie, og derpaa skulle vi holde fast, men jeg troer ikke, som den ærede første Taler sagde, at denne Række af 12 Straffepunkter, som her er opstillet i § 5, er fuldstændig. Den er langtfra fuldstændig; jeg skal blot nævne, at der ikke er talt et Ord om, hvad Magt Skipperen har til at fremvinge Aeenlighed ombord, som er af stor Vigtighed, om at forlade det Fartøi, som betros Mandskabet, om Smugleri, som kan sætte Skibet i Fare baade paa fremmede Steber og her hjemme, og heller ikke om at røge Tobak om Læ. Man vil maastee sige, at det er en meget ubetydelig Sag, at Mandskabet røger Tobak om Læ, men det er det slet ikke; Skibet kan ofte have en saadan Ladning inde, at det er nødvendigt, at den største Forsigtighed i saa Henseende iagttages, hvorfor Skipperen maa have det i sin Magt at forbyde, at der røges Tobak. Dermed vil

jeg ikke sige, at Skipperen ikke skal have det i sin Magt at tillade det; thi det er mange Gange rigtigt, at Skipperen kan tillade Mandskabet alle de Bequemmeligheder, som staae til Raadighed, men han skal ogsaa kunne forbyde det. Der staaer, at den, som hyper Klammeri, skal straffes, men dette er ikke tilstrækkeligt; Slagsmaal og Riv mellem Mandskabet ombord maa straffes meget haardt til Besslyttelse navnlig for de Jngre, der komme ombord, og som ere udsatte for Knubs ikke blot af Skipperen og Sthyrmanden, men ogsaa af Mandskabet selv. Den, der har faret til Coffarbies, vil vide dette; i den Tid, jeg var til Coffarbies, havde den Dreng, der kom ombord, det en lille Smule værre end Skibshunden. Jeg troer derfor, det vil være nødvendigt, at det ene bliver nævnt ligesaa vel som det andet. — Der er i Lovudkastet talt om Beruselse ombord, og der er givet Regler med Hensyn til den, der er beruset paa Udfig, den, der er beruset i Tjenesten, og den, der bringer berusende Drikke ombord. Dette er Forseelser, som naturligtvis bør straffes, fordi de hæmme Skibets Tjeneste; men den Mand, der ingen Tjeneste har, og som beruser sig, kan ikke straffes efter dette Udcast, og han kan dog volde megen Ulempe ombord i Skibet. — Dernæst talte det ærede Medlem om Søfarishøger og Skudsmaal. Med Hensyn hertil maa jeg være af en ganske modsat Mening. Jeg er aldeles enig med dem, som sige, at Thendet iland ingen Skudsmaal skal have, men jeg maa bestemt fordre, at Skibsfolk skulle have Skudsmaal. Naar jeg iland er utilfreds med et Thende, kan jeg blive af med det igjen, jeg kan afftedige det, jeg kan søge Hjælp hos Politiet, og jeg kan søge Regress hos Thendet, men tager jeg i Skibet Folk, som ere udelige eller stridbare, og som jeg ikke kan hamle op med, kan jeg ikke blive af med dem, og jeg kan meget let ikke blot faae hele Mandskabet fordærvet, men ogsaa hele Reisen. Det er derfor nødvendigt, naar Mandskab skal forhyres, at Skipperen kan have Deviser ved Haanden. Jeg antager, at Skudsmaals Indførelse vel skal paahvile Skipperen som en Forpligtelse, men at det dog ogsaa skal staae i hans Magt at nægte at indføre noget Skuds-